

Nr 1055

av herr Wååg

om tillverkningsavgift på emballage av engångstyp.

Vid riksdagsbehandlingen 1970 av frågan om nedskräpning i naturen intog problemet med engångsglasen en central roll i debatten. Genom någon sorts pantsystem ville motionärer öka restvärdet på engångsglasen, så att de kom att returneras genom skrothandeln eller på annat sätt. Ett pantsystem är emellertid svårt att genomföra.

Problemet att öka priset på emballage av engångstyp löses bäst genom att en statlig tillverkningsavgift införes, så anpassad att en returhantering blir lönsam. Genom att avgiften dessutom anpassas till emballagets miljöfarlighet kan en styrning mot miljövänligare material åstadkommas.

Ett skäl för en samhällelig avgift på engångsemballage är den merkostnad, som omhändertagandet medför för samhället.

Om produkten som tillhandahålles i emballaget blir dyrare genom den här föreslagna åtgärden beror bl. a. på hur många gånger emballaget används. För närvarande är exempelvis läskedrycker billigare i returglas än i engångsglas.

Härmed hemställes

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om närmare utredning om möjligheterna att införa en statlig tillverkningsavgift på emballage av nuvarande engångstyper.

Stockholm i januari 1971

NILS E. WAÅG (s)